

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov. Zjutranje izdanje izhaja ob 11. uri, večerno pa ob 7. uri. O ponedeljskih izdajah prvo izdanje ob 1. uri pop.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto gl. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nč. večerne številke po 4 nč.; ponedeljske popoldanske številke po 2 nč. Izven Trsta po 1 nč. več.

EDINOST

GLASILO

POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

Stane 4 nč.

V edinosti je moč!

Oglaš.

se računajo po vrstah v petju. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domaći oglasi i. t. d. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravnništvo. Naročnino in oglašje plačevati leco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carinova št. 12. Upravnništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinosti“ v Trstu.

Novejše vesti.

Madrid 16. V zbornici se nadaljuje razprava o filipinskem vprašanju. Poslanec Muro izvaja v daljšem govoru, da je general Primo de Rivera storil domačinom neke obljube; dejstvo, da se te obljube od španske strani niso izpolnile, da je proizvodilo ustajo. Razprava se je odložila na jutranji dan.

Madrid 16. Do sedaj sti ostali na Luzon-u še dve provinciji Španski državi zvesti, položaj v Manili pa je docela opasen.

Madrid 16. Rezervno brodovje je odplulo iz Kadiksa na nedoločen cilj. Minister mornarice, Aunan, ki se je tudi ukreal na jedno ladjo, se povrne, ko bo na morju dal zadnja navodila.

Madrid 16. „Journal Liberal“ prinaša vest iz Manile od 8. t. m., glasom katere bi bili ustasi 5. t. m. prekorali reko Zapolato ter se pod vodstvom Aguinolda krepkimi četami napotili proti Las Pinas in Paranaque ter ti dve mesti po brezvspešnem boju od strani španskih čet zaseli. Bojevanje še vedno nadaljuje. Po noči in po dnevu se ponavljajo prasko. Španci se bojujejo korenjaško ter so dobre volje, dasi jim primanjkuje živil in so jako utrujeni. Cerkev in samostani so preustrojeni v bolnišnice, ki so vse polne ranjenih. Nadškof se je vkreal na neko ladjo, jezuiti so zbežali v provincijo Batangas, nune pa v Luguna. Manila se baje pada, ko dosepeo ameriške čete.

Madrid 16. Oficijska brzojavka vrhovnega poveljnika na Bisaya-otočih slove: Ustasi so pretrgali brzojav na jugu Luzon-a. Organizirano vojsko desetuje k sovražniku, takisto je storilo nekaj stotnih domačinov. Neki ameriški križar je izkreal južno od Luzon-a mnogo orožja. Kak drug slučaj se ni pripetil na Bisaya-otočih in na Mindanao. Z Manilo ni direktne zveze.

PODLISTEK.

108

PREDNJA STRAŽA.

ROMAN.

Poljski spisatelj Boleslav Prus. Poslov. Podravske.

Ljudje, to poslušajoč, so se križali, ženske so ječale in celo žida sta pljuvala na tla, samo Janko Gobar, sin bogatina Gobarja, je pušil dolgo svalčico ter se smehljaj. Držal je roke v žepih svojega z ovčjo kožo podvlečenega jopiča, postavljaj naprej sedaj jedno pa drugo nogo, obuto v dolge, preko kolen sagajoče škornje, pušil svalčico ter se smehljaj. Kmetje so ga nejevoljni gledali, momljajoč, da celo do mrtvih nima spoštovanja. Toda ženske, dasiravno so se hudovali, niso čutile do njega sovraštva, kajti fant je bil čeden, kakor bi ga naslikal. Bil je visoke rasti, širokopleč, gibčen; na licu kri in mleko, oči kakor plavice, brke in brado je imel rdečkasto kakor plemič. Samo oskrbnik je mogel biti tako zal, ali kak pivar; toda ljudje so se petali med seboj, da je to paglavce, ki se enkrat pogine ob cesti.

»Nemara, da Polž ni prav učinil, da je izgnal reveža v takem mrazu«, oglaš se vojda, važno si ogledavši mrliča.

»Kajpada, da ne«, so zaspetale ženske.

»Toda huduje se, ker so mu ukradli konja«, je omenil jeden kmet.

Washington 16. Državnemu oddelku je došlo uradno poročilo, da govornica ni osnovana, da bi se Nemčija mislila vtikati v filipinsko vprašanje. Nemške ladje so se odpeljale v Manilo samo radi tega, da čuvajo nemške podanike in njih imetje, nikakor pa ne misli Nemčija intervenirati.

Washington 16. Zbornica zastopnikov je z 209 proti 91 glasom vsprejela predlog glede priklonjenja Haiti-ja.

Dunaj 16. Načelniki veleposredstva so se sešli danes popoldan na posvetovanje, prišel je tudi kupčijski minister dr. Barnreither. Posvetovanje oboja odkrito, odločno in nedvombeno postopanje radikalnih skupin poslanske zbornice, ki je vseskozi graje vredno. Po menenju konference se v nevarnosti, da bi se taki politični krivi nauki več ne širili, pride najlažje v okom, ako se pravočasno in lojalno krene na pot, po kateri se pridobi tudi nemške stranke za sodelovanje pri parlamentarnih delih. Na ta način bi se prišlo tudi do prepričanja, da bi zgodovinsko naravni ukupni interesi med obema državama polovicama prodrli. Konferenca priprizna težavno položeno vlado, čakati pa mora, da se vlada med ustavno dovoljenimi mejami poprime krepke inicijative za nadaljnje delovanje.

Brno 16. Radi zadnjih demonstracij in izgrediv so oblastvi sklenila, da se ne smejo obdržavati za nedoločen čas slavnostni sprevedi, obhodi in sestanki.

Budapest 16. Zbornica poslancev je sprejela po daljšem izvajanju ministra financij predloga glede porabninskega davka v glavni in specialni razpravi.

Pariz 16. Predsednik Paure je sprejel danes predpoldne Brisson-a in Dupuys-a. Popoldne sprejme Ribot-a, Bourgeois-a in Peytral-a. Obče se misli, da pokliče predsednik jutri zjutraj ono politično osebo

»Konja tako ali tako ne dobi nazaj, toda on je pri tem pogubil dve duši!« zakriči starejša ženska.

»Od Nemcev se je tega naučil!« dodá druga.

»Vest ga bo pekla do smrti!« omeni tretja.

Grohovski je postajal čimdalje čemernejši; torej se je oglašil:

»I... ne samo to, da ga je Polž izgnal; on sam si je prizadjal truda, da bi zasledil tatove, ki nam kradejo konje...«

Pri teh besedah nekoliko kislo pogleda Janka Gobarja, kateri, pomežiknivi nanj, mu odvrne:

»Tako se pripeti vsakemu, ki se preveč peha za konjskimi tatovi. Ni jih vjel, sam pa je poginil.«

»Napoči tudi za nje dan plačila«, reče Grohovski.

»Ne napoči... To so nekaki zviti tiči«, odvrne Janko Gobar.

»Bog dá, da napoči«, trdi Grohovski.

»Ne govorite tako glasno, da ne okradejo še vas«, zasmehi se Janko.

»Nemara me okradejo, toda prosijo naj Boga, da me zaziblje v trdo spanje.«

Ob času tega razgovora je stražnik odšel v pisarno, občinski pisar je z veliko pozornostjo ogledal nesrečnika, vojda pa se je kremžil, kakor bi poper grizel. Naposled se oglaš, kazajoč na sani:

»Treba je ta nesrečnika takoj odpeljati k sodišču. Tam je načelnik in zdravnik, naj storé z njima, kar hočejo... Peljite, Martin — obrne se

k sebi, kateri misli poveriti sestavo novega ministerstva.

Paris 16. Pritožba ničnosti, katero je bil vložil Zola proti kompeteniji Versailleskega sodišča, je kasacijski dvor ovrnil.

Cetinje 16. Glasom na vlado došli poročila, da so začeli Mohamedanci požigati in se prasko in boji znova nadaljujejo v celom okraju Berana.

Carigrad 16. Sultan je odgovoril črnogorskemu poslaniku, da je Turčija uporabila energična sredstva, da pa pričakuje, da bode isto storila tudi Črnogora.

Socijalni demokrati na delu.

Teško nam je pisati o stvari, ki nam jo je prijatelj zaupal, ne slutec — da jo objavimo. Neradi zlorablamo zaupnost, ali ako nam je mnogo ležeče na prijateljstvu posameznikov, ležeče nam je tisočkrat več na tem, da po možnosti koristimo narodu svojemu.

Iz gotovega vira smo doznali, da so se naši (?) demokrati, oziroma voditelji tukajšnjih socijalistov, videči da v mestu samem ničesa ne opravijo, podati v okolico na — delo! Tako so imeli te dni posvetovanje pri sv. Ivanu s tam ožnjimi prijaki! Govori se, da niso g. Kristan in drugovi ničesa opravili, toda baš oni, ki je to povdarjal, je kasneje izjavil (na vprašanje), da ko bi socijalisti (lusk oddelek) postavili Hortisa za svojega kandidata, da bi on glasoval za omenjenega, prej kot pa za slovenskega kandidata! —

Morabit da se je omenjeni gospod le šalil (?) toda take šale ne poznamo in mislimo, da jo ne pripoznajo niti drugi! —

Da znajo socijalistični vodje lepo in na sree govoriti, to radi priznamo, saj nimajo drugega dela; k lastniku sanij — midva s pisarjem vas dohitiva. Sedaj je to prvič, da se je pripetil v občini tak slučaj! —

Lastnik sanij se je popraskal za ušesi, toda moral je ubogati. Sicer pa je bilo do sodišča samo par vrst. Vzel je vajeti v roke ter potegnil konje, sam pa je šel zraven peš, ne ozirajoč se mnogo po svojih popotnikih. Ob enem z njim sta šla tudi župan in neki kmet, ki je imel opraviti s sodiščem radi pokvarjenega vedra pri tujem vodnjaku. Stražnik, videč, da so že odrinili, je stekel iz pisarne ter jih dohgal, jezde konja.

Ob tem času, ko je vojda odpravil k sodišču nesrečnika, odpisalo je glavarstvo občini »bedasto Zofijo«. Par mesecev pozneje, ko je pustila otroka Ovčarjevemu varstvu, prišla je Zofija v zapor. Zakaj? — tega sama ni vedela. Očitati so ji beračenje, polupokvarjenost, morda stavo, morda podžiganja in po vsakem novem prestopku so jo gonili iz preiskovalnice v zapor, iz zapora v preiskovalnico, iz preiskovalnice v bolnišnico, a iz bolnišnice znovi v zapor. To je trajalo vse leto.

Na tem potovanju kazala se je Zofija povsem malomarno. Samo takrat, kadar so jo privedli na kako novo mesto, je v prvih dneh povpraševala: ali dobi k j dela? Potem pa se je je polastila apatija, da je večji del dneva prespala, bodisi na ležišču, ali pod ležiščem, na hodniku, ali na dvorišču pred ječo. Sploh, njej je bilo to vse jedno.

(Pride se).

v to so odbrani in — plačani. Sicer pa obdelujejo vedno eno in isto.

A drugo je govoriti in zopet drugo delovati! Mi mestni delavci smo že toliko zreli, da ne sodimo moža več po besedah, ampak le — po dejanjih. Dejanja pa nas učé, da oni, ki hoče ostati naroden, ali da se bolj razumemo, oni ki služi Bogu, ne more služiti hudiču in narobe!

Poznam socialiste, ki so bili nekdanj vrli narodnjaki, toda danes ni jim več mari ne za narod in ne za domovino. Ogibljejo se vsake narodne slavnosti, kakor ognja in ako se jih vpraša zakaj da tako postopajo, odgovarjajo ti, da oni gledajo le za kruh ter da je vse eno biti Slovence ali Lah!!

Tako pravijo slovenski sodrugi, da jih prav nič ne briga, kaj govore in delajo Lahi.

Prijatelj nas je zagotavljal, da so slovenski oddelek socialno-demokratskega društva popolnoma odločili od laškega, kar pa ni res; demokratski program, katerega se naši uprav vrlo drže (Lahi pa ravno narobe!) zabranjuje vsaki separatizem in vsako narodno izpovedanje.

Gori omenjeni gospodje hlinijo se sedaj narodnjake, le radi tega, ker so prepričani, da se naši delavci ne dajo več zapeljati na mejnarodno polje tako na lepem! Zato pa treba — zvijače!

Tu moramo omenjati, da mi nismo načelni nasprotniki socialistov in njih opravičenih teženj. Nasprotniki smo pa one socialne demokracije, katera pod plaščem krivo razumljene mednarodnosti ne povspenjuje popolne ravnopravnosti na vseh poljih, t. j. tudi na narodnem polju, nego pomaga močnejšim, razvitim narodom tlačiti šibkeje in še-le razvijajoče se narode. Ako nam socialni demokratje pomorejo do narodne enakopravnosti, znebimo se tudi mi one nezaupnosti proti njih delovanju, katera nam ne dopušča, da se ž njimi identifikujemo. Do onega časa pa treba da vsi delamo najprej za enakopravnost naroda našega!

Narodna enakopravnost je in mora biti tudi del socialnega programa. Ako nas gospodje socialni demokratje zavedejo na pot mejnarodnosti, izročeni bodemo, ko se bode imelo reševati prasanje urejanja človeške družbe, na milost in nemilost onim narodom, kateri so že zdaj močnejši in kateri si bodo znali obdržati svoje premočje nad nami.

Ne varajmo se v tem obziru. Socialno prasanje je v prvi in zadnji vrsti prasanje — kruha! Oni, ki bodo imeli moč v rokah, bodo delili kruh. Prepričani pa smo lahko, da bodo na Primorskem italijanski in drugje nemški socialni-demokratje najprej skrbeli za-se in našim, slovenskim delavcem pustili le mrvice — ako naši delavci ne bodo dovolj organizirani na narodni podlagi. Le tedaj dosežemo popolno gospodarsko ravnopravnost, ako bodemo nastopali v človeški družbi kakor organizovana narodna enota. Z megleno mednarodnostjo pa ne dosežemo ničesar.

To so že davno uvideli češki delavci ter se odecipili od mednarodne socialistične stranke. Postavili so se na narodno-socialistično stališče. S tem so si priborili simpatije narodnih krogov in tudi — spoštovanje mednarodnih socialistov. Ravno tej diverziji čeških delavcev se ima zahvaliti, da so mednarodni socialni demokratje na Dunaju in v čeških kronovinah postali nekam — mehkejši in previdnejši v narodnih prasanjih. Bojé se, da se socialno prasanje reši — brez njih ter da zgubé vajeti in z istimi tudi — molzno kravo!

Naši slovenski delavci in naši okoličani naj se ne dajo torej zavesti ne od mednarodnih socialistov, ne od onih, kateri se hlinijo, da so narodni. Po njih delih naj jih presojuje, a ne po njih govorih! Pozor, dokler je še čas!

0 naši organizaciji.

Poročal Fr. Orel na zborovanji slov. učit. društva za koperski okraj.

(Dalje).

Tedaj i jeden i drugi list pripoznavata veljavno potrebo preustrojitve na tem polju. Tako jeden kakor drugi sta pa tudi navedla, kako bi bilo temu odpomoči, a vsak je povdaril tudi to, da ne neha ne jeden, ne drugi.

Kake važnosti bi bil tak preustrojen list s kakimi 1600 naročniki in kake prednosti bi imel, o tem ste gospoda sami uverjeni in ne treba, da

Vam jih naštevam jaz v tem poročilu, ki se mi je itak preveč raztegnilo.

Da dosežemo tedaj jedinstvo v glasilih, to bodi na slovenskem učiteljstvu! Po lanskem zavezinem zborovanji ustavil sem se nekoliko tudi v Ljubljani, kjer sem imel čast govoriti nekoliko z g. Dimnikom. Pri oni priliki sem mu omenil tudi ta naš nedostatek ter mu rekel, da temu bi se odpomoglo tako, da slovensko učiteljstvo uniči z bojkotom ta lista ter ustanovi jeden jedini. Odsvetoval mi je gospod ta korak, rekši mi, da naj bi o tem govorili v našem okrajnem društvu ter poslali potem ta predlog v pretres zborovanju bodočih zavezinih delegacij. Tako, gospodje, želel bi, da storimo to danes, proseč Vas, da sprejmete predlog, katerega bodem v tem smislu stavil koncem tega poročila.

Pri namiznem govoru lanskega zborovanja v Celju je gosp. Dr. Hribar, lastnik tiskarne istotam pozdravil našo dično Zavezo, kakor predstaviteljico Združene Slovenije. Ali kakor moremo o tej reči, da do zadnjega časa »Kranjce« moj ji osle kaže, tako moramo žalibog povdarjati, da med kranjskim učiteljstvom nima Zaveza onega zanimanja, katero ji bi šlo zbog njane veljavne naloge. To je pokazalo še vsako njeno zborovanje, katero se je vršilo izven kranjskih mej. Še udeležba od strani delegatov je bila pomanjkljiva, drugih udeležnikov pa, z malimi izjemami, skoraj ni bilo.

Tudi slovensko učiteljsko društvo v Ljubljani se hoče preustrojiti v nekako Zavezo, katera bi družila okrajna učiteljska društva kranjska ter postati deželno. In ta predlog, kateremu je nasprotnoval g. Šega (v kakem smislu ne vem; najbrže pa, ker je videl v tem konkurenta Zavezi) je prodril in vsprejela se je resolucija, s katero se proglašajo Slovensko učiteljsko društvo v Ljubljani za faktično deželno učiteljsko društvo. Mi bi nič ne ugovarjali, ako bi bilo n. pr. to čislano društvo stavilo predlog, da se sedež Zaveze prenese v sree Slovenije, v matuško Ljubljano. Ali to, da se misli potegniti kitajski zid ob političnih deželnih mejah, prepušča je obmejna društva samim sebi, to pač ne more delati časti kranjskemu učiteljstvu!

Tudi naslednje me potrjuje v misli, da kranjsko učiteljstvo nima čuta za brate izven svojih deželnih mej. Slovensko učiteljstvo je imelo svoj koledar, kateri je izvrstno služil vsakemu slovenskemu učitelju. Letos ga nimamo, kar ga zalagatelj ni mogel dati v tisk, ko se je uveril, da bode imel z njim izdatno izgubo. In tedaj sem se čudil, da v slovenskih učiteljih ne bi našel g. Gabršček 600-800 odjemalcev tega koledarja. Sedaj pa, ko vem, da je bil ta koledar le za Štajerce in Primorce, ker Kranjci imajo sedaj menda že IV. leto svoj »Ročni katalog« s popolnim šematizmom šolskih oblastij in ljudskih šol kranjskih, uvidim, da je pač moralo biti tako. Slišal sem tudi, da bi ta koledar stal okoli 40 kr. ter da bi izhajal s podporo deželne vlade. Ako je to zadnje res, potem gospodom tovarišem ni znan rek »Time Danaos, et dona ferentes, (boj se Danajcev, tudi če prinašajo darove). To naj bi bil pesek v oči za jezikovno ravnopravnost. Ker gospoda, čujte in strmite! Šolske oblasti dopisujejo z podrejenim učiteljstvom in to obratno ž njimi v blaženi nemščini. Tako sem imel letos priliko videti dva taka dopisa sl. c. kr. okrajnega šol. sveta Postojnskega do podrejenega učiteljstva. Žalostno!!

Mi vsi poznamo podjetnost in požrtvovalnost Gabrščekove tiskarne v Gorici v zalaganji slovenske knjige. Sličnega izgleda nimamo v mejah slovenskega ozemlja. Ta tiskarna je založila tudi izdajo knjižnice za mladino. Ker pa se ni izpečalo dovolj teh koristnih knjig, čutil se je g. Gabršček primorane ustaviti to podjetje, dokler ne izpeča vsaj toliko založenih iztisov, da se pokrijejo tiskovni stroški. K čemu je tedaj odbor društva za zgradbo učiteljskega konvikta sklenil izdajati »Zabavne liste za slovensko mladino«, ko imamo toliko, rekel bi skoro preveč, mladinskih zbirk in ko je g. Gabršček le začasno ustavil izdajanje knjižnice za mladino, ustanovljene po naši Zavezi. (In duša temu je bil g. Dimnik. Čemu sedaj ugonabljeni lastno dete?) (Pride šo).

DOPISI.

Iz Barkovelj. (Izv. dopis.) V nedeljo imeli smo pri jako krasnem jutru vsakoletno obhodno procesijo sv. Rešnjega Telesa.

Precej po slovesni sv. maši, završivši se po osmi uri, uvrstila se je velika množica župljanov in tudi precejšnje število tujcev, ki so pa — razun žensk — večinoma gledali od strani. Za nebesom opazilo se je več gospodov, med drugimi tudi namestništevnega poverjenika za okolico g. Fabrizzija in poslanca Dollenza.

Med krasnim in v sree segajočem petjem, ob tej priliki pomnoženega mešanega pevskega zbora »Adrije« in med izbornim godenjem oddelka vojaške godbe, jela se je procesija pomikati počasi in jako v lepem redu, kakoršnega se vidi malokje daleč na okrog, za kar se je posebno trudil naš preč. g. župnik Černe, po novi cesti mimo šole proti prvemu altarju. Pri tem, kakor pri ostalih treh evangelijih, peli so »Adrijaši« kaj lepo, uzorno in prečno na slovensko prevedeno Riharjevo skladbo »Molim Te ponižno!«

Okolo 10. in pol uri je bil slovesni obhod zvršen.

Do solz me je v resnici dirnulo, ko sem letos zapazil med obkodom precejšnje število domačuk v prekrasni narodni noši. Posebno so se odlikovale vrle naše pevke, ki so imele v nedrijah, okoli šopka krasnih cvetlic, zavezan trobojni trak.

Tako je prav, drage mi Barkovljanke! Tudi v bodoče pokažite svojo gorečo ljubezen do lepih narodnih šeg in navad! Ker se je jela pa ta obleka slednji čas jako opuščati, kličem vam jako goreče: Obdržimo si in pridno uživajmo, kar je naše, kar je slovensko!

Naše procesije udeležile so se tudi nekatere »Ceciljanke« iz Rojana, ki so pevale pobožne pesmi.

Nekaj, kar se do sedaj nikdar ni še dogodilo v naši vasi, ob tako sijajnem prazniku, predrznilo se je storiti v nedeljo. Med procesijo pelo se je namreč tudi italijansko! Povedalo se mi je, da so bile one kavke: »Le figlie di Maria« iz rojanske župnije. Od kod in kako neki to?! Je-li si je morda g. Jurea tudi ob tem, za nas toliko svetem dnevu, hotel prislužiti kako usnjafo kolajno z ulogo onih nesramnih izzivalk?

V imenu vseh nas Barkovljanov in v ohranitev blagega miru, prosim vse one figlie di Maria, naj ne pridejo več v drugo, ker njihovo izzivalno vedenje, njihov sramotilen zasmeh do naših narodnih oblek in navad ter njih spačeno kvakanje jim ne pribavi nobene zasluge ne pri Bogu, ne pri Mariji in tudi pri pametnih ljudeh ne. Kjer greh se dela in hudobija, ne usmili se Bog in tudi Marija! Kaj haska zamorete doseči le pri vašem židovstvu priljubljenem g. Jurei.

Povem pa še, da te so bile hčere privandranih, a sedaj alla Jurea prodanih Kranjcev in Kraševcev, bivajočih tam nekje na Greti pri Škrljih.

Vrhu tega še nekaj! Vprašal bi prav radovedno, kje je barkovljansko učiteljstvo ob takih slavnostnih prilikah? Je-li postalo tako brezbožno, da se prav nič ne zmeni za mladino ob toli važnih dneh?

Kamorkoli sem šel in kjerkoli sem bil ob taki priliki uzrl sem najpred ondotno učiteljstvo, ki je lepo uvrščalo šolsko mladež ter jo pobožno vodilo do konea obhoda. Je-li v naši vasi kaka izjema za-nje? Saj store po drugih vaseh po okolici to prav radi. Morda se zdi previsoko za tak posel na javnem, ka-li? To ni lepo, to ni moralno, to je obžalovanja vredno, da, celo sramotno! Želeti je, da se v prihodnje ne pripeti več kaj sličnega!

Tržaški magistrat zna tudi svojo. Vsako leto se je zaukazalo magistratnim delavcem, da očistijo in otrebijo pot okoli barkovljanske luke, okolo katere gre navadno vsako leto procesija, da postane njen sijaj še lepši. Letos ni bilo ne ukaza in tudi delavcev, akoravno je bila pot izvanredno jako posuta in nametana s kamenjem. Naš gospod župnik moral je sam v to skrbeti; poklical je namreč nekaj šolskih otrok in prav radi so ustregli njegovi želji. Na jasnem smo, premalo dišimo namreč še po eikoriji in za čiščenje poti slovenskim petam nimajo gospodje na magistratu denarjev.

Po vsej vasi bilo je videti onega dne različnih zastav; slovenske trobojnice vihrale so pa posebno po oknih »Narodnega doma«, a tudi hiše naših prvoboriteljev in drugih so bile kaj lepo odičene in okrašene.

Kaj pa naj povem o tistih, ki toliko kriče, da je v naši vasi toliko potrebna italijanska propoved. Večina teh junakov je imela okna in hiše

zaprte kakor po noči. Tu se vidi koliko jim mari cerkev in njene slavnosti in koliko jim bodo mari laške propovedi, ako jih v resnici dobodo.

Kratko čez poldne je bil v župnišču sijajen obed. Med povabljenici bili so gg.: namestništveni poverjenik za okolico Fabrizio, višja svetnika Trnovce in Legat, deželni šolski nadzornik Klodič pl. Sabladovski, kanonik Flego, namestništveni tajnik Rebek, kapelan rojanski Guštin in drugi. Med obedom odmevala je po sobani lepa slovensčina in se vrstile razne napitnice.

Popoldne so se pri popoldanski službi božji pele prav izorno velike lavretanske litanije (seveda v slovenskem jeziku), na čemur izrekam še enkrat zaslužen pohvalo »Adrijašem« in njihovemu vrlemu pevovodji g. Ražmu.

Po službi božji bi imela pričeti narodna veselica na ukusno odičenem vrtu »Narodnega doma«, a nenadoma prišli dež je to zabil. Radi tega odložila se je z ravno istim vspehom na prihodnjo nedeljo.

Politični pregled.

O položaju. Delovanje ali bolje razsajanje v državnem zboru je završeno ter vsa notranja politika se sedaj zreali v manifestih in komunikacijah odborov in pododborov strank. Seveda tudi iz teh izjav se ne more zvedeti kaj posebnega. Položaj je in ostane kritičen.

Desnica, da dokumentira svojo solidarnost, je izvolila pododbor, kateri naj vodi posle do odprtja državnega zbora, oziroma je bil ta pododbor imenovan od parlamentarne komisije desnice. Ta pododbor obstaja iz poslancev pl. Jaworskega, dr. Engel-a, dr. Pacaka, grofa Palfy-ja, grofa Falkenhavna-a, barona Dipauli-ja, Lupula in vsakokratnega načelnika slovanske krščansko-narodne zveze.

Češki klub razposlal je naslednjo izjavo: »Klub se je posvetoval o položaju vstvarjenem vsled preloženja državnega zbora ter je po dolgi debati, katera je izpolnila dve seji in katere so se udeležili v prisotnosti finančnega ministra dra. Kaizl-a, vsi člani kluba, ukrenil vse potrebno v varstvo koristi in potreb češkega naroda«.

Tudi socialni demokratje so izdali manifest. V tem manifestu prosvedujejo najprej proti razpuščenju občinskega sveta graškega, dalje proti uporabi pravice naredeb od strani vlade, proti uvedanju novih davkov sploh in posebno proti povišanju davka na sladkor potom naredbe. Zahtevajo tudi urejenje jezikovnega vprašanja v imenu socialnih demokratov vsih narodov. Odločno prosvedujejo proti poskusu krščanskih socialistov, da bi jih diskreditirali pri ljudstvu z označenjem kakor »e. kr. socialni demokratje«. Pritožujejo se tudi proti temu, da se je brezuspešno njih predlog za odpravo žitne carine. Manifest završuje: »Proč s privilegiji! Živel splošno, enako in direktno volilno pravo!« Dosti lepih besed, a gospodje socialni demokratje ne smejo pozabiti, da so velikim delom sami krivi na odnošajih, katere napadajo. Namesto, da so se pridružili divji obstrukciji, morali so neodvisno od vseh strank, podpirati vse predloge, ki so bili stavljeni na korist narodov, varujče seveda svoje stališče. Takim postopanjem bi bili koristili tudi svojem ugledu ter se uveljavili v državnem zboru kakor stranka, s katero bi se bilo računalo. Ako pride do tega, da vlada zopet skrči ono malo razširjanja volilne pravice, katero je privedlo socialne demokrate v državni zbor, krivi si bodo sami, ker so kazali, da jim je le za škandale!

Slednjič izdalo je tudi liberalno veleposestvo manifest priobčen mej novejšimi vestmi. Ta manifest je prava »limonada«. Obsoja postopanje radikalnih strank, priznava težko položaje vlade, a zahteva od iste naj krene na pot, po kateri se pridobi tudi nemške stranke za sodelovanje pri parlamentarnih delih.

Kako si misli liberalno posestvo pridobitje nemških strank za parlamentarno delovanje, ne moremo razumeti. Ako pa misli liberalno veleposestvo, naj vlada kapitulira pred obstrukcijo, potem moramo izjaviti, da nahajamo še najmanj državniške modrosti v manifestu liberalnega veleposestva.

„Politika“ piše: »Histor.-pol. Blätter«, odličen katoliški list, prinašajo v svoji zadnji številki o notranjem političnem položaju, v katerem pišejo o Patzeltovem projektu glede federalističnega zdru-

ženje Avstrije, po kronovinah narodnosti, sledeče: »To, kar Patzelt predlaga, ni drugega nego umetna slika, s koje konstrukcijo se ne more pečati noben avstrijski državnik. On si misli nemške alpske kronovine združene v notranje avstrijsko upravno pokrajino, v kateri poslujejo deželni zbori posameznih, v to pokrajino združenih kronovin — Zgornje Avstrijsko, Solnograško, Tirolsko in dr. — kot provincejalna zastopstva. Druga skupina naj bi sestajala iz Galicije, tretja iz dežel na Sudetih.« V tej zadnji skupini pa bi nas zopet strašil strah — jezikovno vprašanje. Da se to vprašanje reši, svetuje, da se te dežele razdelé, v kolikor je to možno, v okraje po narodnosti. »Sudetne dežele bi bile povsem dvojezična pokrajina in sicer tako, da bi se v uradih v čistih okrajih, kjer prebiva izključno le jedna ali druga narodnost, zahtevalo znanje drugega deželnega jezika le od omejenega števila uradnikov, in to v razmerju z obstoječimi potrebščinami«. Ni treba Bog si ga vedi kakih dokazov, da je ta Patzeltova misel o federalističnem združenju Avstrije povsem zgrešena in neizvedljiva. Ona je v nasprotju se zgodovinskim razvojem, ki je vstvaril posamezne kronovine z njih tradicijami in pravicami. Povsem napačna politika bi bila, ako bi hotel kedo to dejstvo potisniti v kot.

Vendar je pa za sedanje položaje vsekako značilno, da si to federalistično misel vtepajo v glavo celo krogi, ki so do sedaj smatrali centralizem kot jedro nemške politike. Da pa take misli in taki cilji navdajajo dandanes tudi širše politične kroge, je temu krivo gotovo dolgotrajno neplodno delovanje državnega zbora. Trajalo bode pa še dolgo, predno zmagajo ter se združijo v zaresno obliko, v kateri bi mogle zajamčiti državi gotov obstanek, narodom pa njih prošlosti primerno veljavo. Naj se ta federalistična misel kedar koli in kakor-sibodikoli utelesi, ostane vedno feniks oktobrskega diploma, po katerem je cesar Fran Josip pred 38 leti svojim narodom zajamčil ustavo, ki odgovarja njih zgodovini, njih pravicam in potrebam celokupne države. »Samo take institucije in pravni odnošaji«, glasi se tam, »ki jednako odgovarjajo zgodovinski pravozavesti, obstoječi različenosti naših kraljestev in dežel in zahtevam njih nerazdružljivega močnega združenja, morejo ta jamstva (za moč in varnost monarhije) dovoliti.« Schermerlingova politika pa je žalibog ta najvišji zakon v izvajanju obrnila povsem narobe in ravno tako tudi ustavo.

Ameriško-španjska vojna. Kakor se poroča se je vendar enkrat odvela ameriška vojska iz Tampe in sicer 14. junija. S prva govorilo se je, da se ukrepa ameriška vojska na 15 prevoznih ladijah, potem se je pisalo o 27 in 30 ladijah, a nazadnje se poroča, da se je ukreala ta vojska na 37 prevoznih ladijah. Mi, neverni Tomaži, še sedaj nismo popolnoma prepričani, da je 14. junija zares odplula brodoge iz Tampe z ameriško vojsko. Prevečkrat so nas Amerikanci za nos vodili.

Sicer je pa res zadnji čas, da se odpravijo Amerikanci na Kubo, ako nočejo, da bode prekasno. Deževna doba na Kubi je blizu in žnjo mrzlica, a tudi, v Tampu ne evetó rožice ameriškim vojakom. Tudi tam razsaja o tem času, kakor na Kubi rumena mrzlica. No Amerikanci si vedó že pomagati, saj imajo denar. »Armada«, katero so koncentrirali v Tampu, obstoji večinoma iz kupljenih ubogih kubanskih izdelovalcev smodk in iz črnecev, kateri niso tako podvrženi mrzlici. Kaj marajo Amerikanci, ako poginejo vsi ti reveži, saj so plačani. Bogate Združene države, ki štejejo 70 milijonov prebivalcev, ne bodo pretakale solz po kakem tisoču ubogih črnecev. Zanašajo se Amerikanci seveda tudi na zavezništvo z ustaši na Kubi. To zavezništvo jim do sedaj ni prineslo še nobenega sadu. V enem boju zadnjih dni so celo ti »zavezniki« kaj živo streljali na Amerikance in vesti že dohajajo, da se je začel del ustašev ogrevati zopet za španjsko stvar, posebno, ko so videli takojmenovane »rešitelje« svoje v svoji deželi.

Amerikanci morajo torej hiteti, da si osvojejo Santiago de Cuba, da se bodo mogli ponašati saj s kakim vidnim vspehom. Seveda s tem si ne osvojejo še glavnega mesta Havane in še manj vsega otoka Kube. Rezervna eskadra španjska je vendar odplula iz Kadiksa v nepoznani smeri. Morda se ji vendar še posreči rešiti Cervero, ki je še vedno zaprt s svojo eskadro v zalivu Sant Jago de Cuba.

Seveda Camarra ne more prispeti tja pred 12 do 14 dnevi. Toliko časa se mora držati Cervera. Ako se mu to posreči začne postajati vojna še le resna ter zna priti do odločitve — na morju.

Iz Filipin ni posebnih vesti. Intervencijo Nemčije na Filipinah, o kateri, se je toliko pisalo te dni, dementirajo nemška oficijelna in oficijelna glasila. Stoji pa dejstvo, da ima Nemčija sedaj v bližini Filipin dvakrat močnejše brodoge, nego je ameriško, da je v Manili mnogo nemških trgovskih hiš ter da rabijo Nemei v tistem oceanu premogove stacije oziroma v Kini na 99 let v »najem« vzeto mesto Kian-tschau. Nekaj zna biti torej vendar na tem, da se Nemei interesirajo za Filipine. To bi bila nova komplikacija, ki bi prekrizala račune Amerikancem in kramarjem Angležem.

Domače vesti.

Imenovanje. Predsedništvo tukajšnjega e. kr. finančnega ravnateljstva je imenovalo e. kr. preglednika finančne straže Antona Morin-a komisarjem finančne straže.

Vojaške vesti. Drugi bataljon 97. pešpolka pod poveljništvom majorja Trojana se povrne danes iz vaj iz Sežane, prvi bataljon istega polka pa odide jutri v Sežano na vaje.

V Barkovlje! Vspored veselici, ki jo priredi prihodnjo nedeljo društvo »Adrija« v »Narodnem domu« v Barkovljah na korist siromašnim družinam zaprtih okoličanov, je nastopni: 1. D. Jenko: »Naprej«, izvaja godba. 2. F. S. Kos: »Kviško bratje v širnem krogu«, izvaja možki zbor. 3. N. Breda: »Zmiraj smehljaje«, mazurka, izvaja godba. 4. * * »Dve pesni v eni«, češki narodni, izvaja mešani zbor (priredil Hr. Ražem.) 5. F. Majeen: »Sladke sanje«, romanca, izvaja godba. 6. S. Gregorčič: »Kmetski hiši«, deklamacija, izvaja g.čna Marica Čokova. 7. Strauss: »Valček«, izvaja godba. 8. Fr. Korun: »Slovanska pesem«, izvaja mešani zbor se samospevom baritona in spremljevanjem glasovirja. 9. N. Kmoh: »Lev silni«, sokolska koračnica, izvaja godba. 10. G. Eisenhuth: »Hrvati«, veliki možki zbor se samospevom baritona, spremljevanjem godbe in glasovirja. 11. F. Majeen: »Pozdrav iz Nabrežine«, vence narodni pesmi, izvaja godba. 12. J. Moinaux: »Gluh mora biti«, burka s petjem v enem dejanju, poslovenil: J. Noll, izvajali bodo dobroznani društveni diletantje, petje dostavil in vglasbil Hr. Ražem. 13. F. Majeen: »Za naše Slovence«, polka frak., izvaja godba. 14. Slobodna zabava, na kateri bode svirala godba do polnoči.

O p o m n j a: Vsem bratskim društvom in rodoljubom, katerim smo poslali naše plakate, prosimo da blagovole iste razobesiti na primerni prostor, ker, kakor smo že javili, ne bodo se razpošiljala druga vabila.

Pevsko društvo „Nabrežina“ v Nabrežini priredi dne 10. julija veselico na prostem in sicer s petjem, samospevom, godbo, igro in plesom. Natanjnejši program se objavi pravočasno. — O tem se obveščajo vsa bližnja društva, koja so namenjena prirejanju letos veselice.

Na Vipavskem napravila je zadnja nevihta neizmerno škodo. Sadje je pokončano in trta je grozno trpela. Vinska letina je lepo kazala, a sedaj je uničen ves up ubozege kmeta-trpina.

Kaj vse stori vino. Sinoči ob 7. uri je prišel 33-letni Aleksander Z. v neko gostilno v ulici Punta del Forno. V roki je držal kakih 20 cm. dolgo limo ter je začel pretiti vsem, ki so bili v krčmi in to brez vsakega povoda. Gostje so bili siljeni braniti se ter so začeli metati na nepoklicanega stolice, kozarce in drugo ter so ga precej ranili na glavi. Ko se je pomiril, prenesli so ga najprej v bližnjo lekarno, od koder ga je sprovel Treves z svojimi pomočniki v bolnišnico.

Radi oderuštva je bil obsojen v četrtek 54-letni Ivan Brimšček iz Sodražice pri Ljubljani na 5 mesecev ječe, 500 gl. globe in izgon iz Trsta. Največ je posojal po 70—80 gl., za katere so mu morali vračati izposojevalci po 95 do 100 gl. Prav mu bilo. Bilo bi pa želeli, da se pride na sled tudi preminogim čifutom, ki na tak in še hujši način odirajo reveže ter da se jim da čutiti težko pest pravice.

Zblaznel je sinoči neki mladenič in je prihitel se vso silo na zdravniško postajo. Tam je

zahteval od zdravnika, naj mu da žveplene kisline kajti on da je sit življenja. Pretel je tudi vsem navzočim. Komaj in komaj so ga sprovodili v bolnišnico. Kdo in kaj da je, ni hotel povedati.

Ogenj. — Sinoči se je unel ogenj v hiši šte. 1 v ulici S. Daniele, unele so se saje v dimniku. Gasilci so ogenj kmalu ugasili.

Igla v grlu. — Sinoči je izlekel zdravnik na zdravniški postaji 17-letnem težaku Ivetu Juriju iglo iz grla. Igla padla je v salato, katero je dobil Ivo za večerjo.

Zgubljen — najdeno. V varstvo policiji je bila izročena včeraj srebrna tobačnica in velik robee. Na policiji se nahajajo tudi te-le najdene stvari: Zlati uhan, srebrna verižica, konjska plahta, ročna mošnja, tobačnica, jedna ura iz metela in jedna iz nikela, nekaj mošnjčkov in par novih čevljev.

V Sudov hotel v Gorici ne hodijo več Slovenci, ker je istega prevzel sedaj čifut Hirseh, ki je izbacil vse kar je bilo slovenskega.

Policijske vesti. Danes zjutraj, je ugriznil v ulici Molin grande neki pes 58 letno perico Škof Margerito iz Vrdele hšt. 236 v levo ledje. Zatekla se je na zdravniško postajo. Aretirani so bili: Danes zjutraj ob 9. uri na Belvederju 64-letni J. Fustinčič iz Brezovega radi prosjačenja; sinoči ob 7. uri v androni Moro 19-letni Peter Trevisan iz Gorice radi pomanjkanja sredstev.

Lloydov stražar Reje aretiral je predsinoči 20-letnega N. G. in 17-letnega Jurija S. ker je sumil, da sta ukradla nekemu ogljarju Balabisiću 40 gld. denarja. Izročil ju je policiji.

Koledar:

Danes v petek 17. junija: Jezusovo sree; Adolf, škof. Jutri v soboto 17. junija: Marka in Marcellijan, m.
Solčni: Izhod ob 3. uri 39 min. Zahod " 8. " 23 "
Lunini: Izhod ob 1. uri 55 min. Zahod " 7. " 22 "
Ta je 25. teden. Danes je 165. dan tega leta, imamo torej še 198 dni.

Različne vesti.

Pravosodje na Japonskem. Neki Rus prehodil je Japonsko. Zanimiva so njegova poročila posebno o pravosodju iste dežele. Piše namreč: V nekem mestu imel sem priliko ogledati si zapore. Hodil sem skozi hodnik temen kakor noč, in v tem hodniku se nahajajo celice za kaznjence. Te celice so podobne bolj svinjskim hlevom, nego zaporom. Vsi kaznjenci so slabo oblečeni ter so predani na milost in nemilost dotičnim čuvajem, kateri postopajo žanjimi prav po živinski. Zrak je v teh prostorih tako okužen, da bi Evropejec mogel živeti tam le malo časa. Malo boljši je zrak v sodnih dvoranah. Sodno preslušavanje podobno je nekemu divjemu mrmljanju. Posebno so neprijazni sodniki napram tujcem in lahko si je misliti kake so navadno razsodbe proti tujcem. — In vendar se hote ponasati Japonci, kakor bi bili oni že na viši stopinji omike. Istina pa je, da so oni še daleč zadaj za drugimi narodi.

Koliko velja Amerikanske vojne? Ameriški »Glas Naroda« poroča: Vojskine stroški segli so prav globoko v državni zaklad. Vsakovrstni račun dohajajo vsaki dan in se takoj izplačajo. Meseca maja izdalo se je 47,173.000 dolarjev, vplačalo pa se je samo 28,130.686 dolarjev, nastal je tedaj deficit 19.000.000 dolarjev. Največji del izdanega denarja porabil se je za vojni oddelek, namreč 17.000.000 dolarjev, za penzije 12.000.000 dolarjev in 8.795.000 dolarjev za mornarico. Samo v vojnem oddelku so jeden dan izplačali 4.105.000 dolarjev. Večina te svote spada za železnične stroške premikajočih vojaških krdel za Manilo. Tako malo je gotovine v državnem zakladu, da so 8.000.000 dolarjev izplačali v zlatu. Rezerva v zlatu znaša sedaj samo še 173 milijonov dolarjev.

Zadnje vesti.

Pariz 17. Večina listov je mnenja, da se predsednik Faure ne bode več pogajal s političnimi osebami, temveč da pokliče Dupuya, da sestavi ministerstvo.

Carigrad 17. Tudi Rusija se je zavzela za stvar in podprla korake, katere je storil črnogorski

poslanik radi dogodkov na črnogorsko-turški meji. Izvanredni ministerski svet je sklenil najstrožje postopati in več bataljonov odpasati na mejo. Turčija je odstranila poveljnika (Karinakama) iz Berane in odpasala preiskovalno komisijo v Ueskub. V vojaških krogih se govori da Edhem paša postane generalni inšpektor vseh sedmih kornih okrajev.

Havana 17. Sednajst ameriških ladij blokira tukašnja luko. Ko se baterije jele streljati na križarja »Montgomery« je ta odplul.

Madrid 17. Brzojavka admirala Cervera pravi, da je njegovo brodovje vsidrano še vedno v Santiago de Cuba in da ima dovolj živil še do jeseni.

Cadix 17. Minister mornarice se je povrnil včeraj na večer nazaj, potem ko je dal na morju rezervnemu brodovju zadnja navodila, namenjena je v Cartagena. »Agencia Fabra« poroča, da se nahaja med rezervno eskadro neka oklopnica, ki pa sedaj še ni upisana v mornarskem seznamu.

Krakov 17. Tudi danes je bilo nekaj antisemitskih izgrediv, a vojaštvo in oblasti so razmerno pomirile narod.

Dunaj 17. Vseled deževja, vsula se je pri Sent Ila zemlja na železniški tir ter tako zaustavila zvezo med Gradcom in Mariborom. Upa se, da danes odpravijo gruš s tira.

London 17. Oče ameriškega milijonarja in znanega spekulantu se žitom Leiter-ja se je zavezal poravnati vse sinove zgube.

Dunaj 17. »Wiener Zeitung« poroča: Cesar je podelil Petru Juvaničiču, slugi pri finančnem ravnanstvu v Trstu, srebrno kolajno za zasluge.

Berolin 17. Pri volitvah v državni zbor zmagajuje socijalisti. Da sedaj jih je že 30 izvoljenih, 60 pa jih pride v ožje volitev.

Najnovejša trgovinska vest.

New-York 16. junija. (Izvrni brzojav). Pšenica za julij 85 ³/₄, za september 75 ³/₄, za december 76 ¹/₂, kornuza za juli 37 ³/₄, za september 38 ³/₄, Mast. 610.

Slovenska gostilna „PRI PETELINU“ v Trstu

sprejme v svoje lepe prostore vsacega lačnega in utrujenega gosta, ter ga pogosti z jedjo in pijaco, da bo zadovoljen. Gospodar gostilne ANTON VODOPIVEC je prikrbel svojim gostom hladnega, vedno svežega piva, vina belega in črnega vipavskega in butiljke. Prijazna gospodinja pa Vas postreže z tešnimi zajuterkom, kosilom, večerjo, na željo gosta. Da boljše ustrezem svojim cenj. gostom, posebno pa trudnemu popotniku, napravil sem tudi spalnice z mehkiimi in čednimi posteljami, katere oddajam svojim gostom na željo v prenočišče. — Cent je zmeren. Vse prav čedno, zdravo in cenno. Popotnik, ko prideš v Trst, ozri se na levo in desno, v ulici Ghega št. 7. „PRI PETELINU“ ulica Ghega št. 7.

„EDINOST“

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

Izhaja v Trstu dvakrat na dan razen nedelj in praznikov.

Zjutranje izdanie izhaja ob 11. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri zvečer. O ponedeljkih in po praznikih izhaja prvo izdanie ob 11. uri popoldne. — Naročnina znaša: Obe izdanji gld. 21.— samo večerno izdanie gld. 12.— (poslednje zadostuje za naročnike popolnoma). Posamezne številke stanejo: Zjutranje izdanie 3 kr., večerno 4 kr.

V Trstu se razprodaja „Edinost“ po tobakarnah v teh-le ulicah in trgih: Piazza Caserma št. 2. — Via Molin piccolo št. 8. — Via S. Michele št. 7. — Ponte della Fabra. — Via Bivo št. 30. — Campo Marzio. — Via delle Poste nuove št. 1. — Via Caserma št. 13. — Via Belvedere št. 21. — Via Ghega št. 2. — Volti di Chiozza št. 1. — Via Stadion št. 1. — Via Acquedotto. — Via Istituto št. 18. — Piazza Barriera. — Via S. Lucia. — Piazza Giuseppina.

V okolici se prodaja: Na Greti pri gosp. Pogorelec, v Škedenju pri gosp. Antonu Sanein (Drejač) in pri Sv. Ivanu pri gosp. Ani vdovi Gaspersic. — Izven Trsta prodaje se „Edinost“ na železniški postaji v Nabrežini in v Gorici v tobakarni gosp. Josipa Schwarz v Solski ulici.

Slovenoi! Naročajte, podpirajte in širite med rodoljubi to glasilo tržaških Slovencev, katerega program je v prvi vrsti ohranitev in razvitek milega nam slovenskega naroda na tržaškem ozemlju in bramba nam po zakonu zajamčenih pravic.

Rojaki, uvažujte naše geslo: „V ednosti je moč!“

TISKARNA GUTENBERG

filijalka ces. kralj. univerzitetne tiskarne „STYRIA“ Sackstrasse 13 GRADEC Sackstrasse 13

Tovarna za obrtne in Conto-knjige.

(Sistem „Patent Workmann Chicago“)

Raztirni zavod in knjigovoznica.

Priporoča se za prijazne naročbe s zadržilom primernih cen in točne postrežbe.

IZDELOVALNICA VSEH TISKOVIN.

časnikov, rokotvorov v vsakem obsežu, brosur, plakatov, cenikov, računov, memorandumov, okrožnic, papirja za liste in zavitkov z napisom, naslovnih listov, jedlinih list, vabil itd. — Bogata zaloga glavnih: Conto-Corrent-knjig, Saldi-Conti, Fature, Debitoren, Creditorov, Cassa-knjig, Strazza, Memoriale, Journalov, Prima-note, odpravnih, menjicnih, časo-zapadlih in knjig za kopiranje, vseh pomožnih knjig, raztirnega (črtanega) papirja, svilenega papirja za kopiranje, listkov iz kavčka za kopiranje, skledic za kopiranje itd.

Za naročbe in nadaljna pojasnila obrniti se je do glavnega zastopnika:

ARNOLDO COEN v TRSTU, v ulici delle Acque št. 5.